

УДК 657:336.2

Помулева.В.М.¹, Філь Р.Є.²

¹ старш. викл. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. ФЕУ-616 НУ «Запорізька політехніка»

СКЛАДАННЯ ДЕКЛАРАЦІЇ ІЗ ЗЕМЕЛЬНОГО ПОДАТКУ ТА УТОЧНЕННЯ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ В УМОВАХ КАРАНТИНУ

Плата за землю – це місцевий податок у складі земельного податку і орендної плати за землі державної і комунальної власності, що справляється з юридичних і фізичних осіб за використання земельних ділянок. Плата за землю входить до складу податку на майно. Вона є обов'язковою до запровадження сільськими, селищними, міськими радами та радами об'єднаних територіальних громад і в повному обсязі зараховується до відповідних місцевих бюджетів.

Платниками земельного податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) і землекористувачі.

Податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Розрахунок земельного податку проводиться платником самостійно щороку станом на 1 січня у податковій декларації з плати за землю (земельний податок та/або орендна плата за земельні ділянки державної або комунальної власності) на поточний рік. Податкову декларацію не

пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями (у розділі III декларації). Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. Тобто є два варіанти складання і подання декларації: річний і місячний.

Базою оподаткування є нормативна грошова оцінка (далі – НГО) земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено. Цей коефіцієнт застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель.

Сума земельного податку розраховується у I-му розділі декларації як добуток бази оподаткування (площа земельної ділянки (га/кв. м), помножена на НГО одиниці площі земельної ділянки (грн.)) і ставки податку. Земельний податок є місцевим, а отже ставки податку встановлюються рішенням органів місцевого самоврядування.

Податкове зобов'язання, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки щомісяця протягом 30 к.д., що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

З 18.03.2020 р. набув чинності Закон України від 17.03.2020 р. № 533-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникнення і поширення коронавірусної хвороби (COVID-19)», яким, зокрема, внесені зміни до порядку нарахування та сплати плати за землю. Підрозділ 10 розділу XX ПКУ доповнено пунктом 524, згідно з яким за період з 1 березня року по 30 квітня 2020 року не нараховується та не сплачується плата за землю за земельні ділянки, що перебувають у власності або користуванні, та використовуються ними в господарській діяльності. П.524 надає право подати уточнюючу декларацію, і в ній відобразити зміну податкових зобов'язань із плати за землю за березень і квітень 2020 року.

Зазначена норма не стосується платників єдиного податку, які й так звільнені від земельного податку згідно з п.п. 4 п. 297.1 ПКУ.

Відповідно, якщо платник обрав річний варіант, то він вже по-дав декларацію на 2020 рік. Тож, щоб скористатися таким звільненням, слід подати декларацію на 2020 рік з відміткою «Уточнююча» та заповнити в ній поле «з урахуванням уточнень» не пізніше граничного строку сплати податкового зобов'язання з плати за землю за березень, тобто не пізніше 30 квітня, причому без штрафів та/або пені.

Але 02.04.2020 р. набрав чинності Закон України. № 540 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19)», яким звільнення від плати за землю передбачається лише за березень. Тобто, плату за землю за квітень 2020 року фактично виключено із пільгового періоду.

Оскільки звільнення від сплати за квітень 2020 року скасовано, то деяким платникам, які вже встигли подати уточнюючу декларацію, доведеться знову уточнювати податкові зобов'язання, тепер вже додавши нарахування за квітень цього року. За квітень вони сплачуватимуть свої зобов'язання у загальному порядку. Строки уточнення за ПКУ також залишаються без змін.

Отже, як видно із досліджень, звільнення від податку тільки на один місяць, спричинило подання до звітної ще двох уточнюючих декларацій. В умовах карантину, коли бізнес об'єктивно змушений згорнути чи принаймні уповільнити свою діяльність, таке несуттєве звільнення тільки до-дало клопоту бухгалтерам.